

vore Samfærdselsforhold i det hele er slet ikke indrettet paa den Slags Eksperimenter, og der er ingen Mening i, at de kan finde Sted.

Under Finanslovbehandlingen i Fjor berørte jeg Ønskeligheden af, at der bliver gjort noget mere for den almindelige Cykelkørsel her i Landet. Til Trods for at Cyklen ubestridelig er det sundeste, billigste og mest demokratiske Befordringsmiddel, er Forholdet alligevel dette, at det er det Befordringsmiddel, man tager mindst Hensyn til ved vore Færdselsanlæg. Der bliver gjort lidt for Cyklisterne i enkelte Storbyer; men navnlig ude paa Landet, hvor Cyklen i særlig Grad er et Nyttøkøretøj, bliver der slet ikke taget noget Hensyn til Cyklisterne. Jeg fremhævede i Fjor det rimelige i, at man som et Middel mod Arbejdsløshed forbedrede vore Veje, og jeg paapegede i denne Forbindelse det ønskelige i at opfylde den ene Landevejsgrøft saavel paa Landeveje som paa Biveje og anlægge en Cyklesti der. Arbejdsløshed har vi endnu, og vore Veje er fremdeles lige daarlige, navnlig for Cyklisterne. Jeg gentager min Opfordring og opfordrer alle rette vedkommende — dermed tænker jeg paa Stat, Amt og Kommune — til i Fællesskab at søge at løse denne Opgave. Gode Veje er en Kulturfaktor.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg gerne rette en indtrængende Opfordring om at undersøge og søge forbedret Færdselsforholdene ved Sorø—Vedde-Banens Overskæring af Hovedlandevejen ved Sorø. Denne Overskæring ligger i en lille Sænkning. Dels paa Grund af Bygninger, dels paa Grund af Beplantninger paa begge Sider af Overskæringen er det vanskeligt fra Landevejen at se, naar Togene kommer, og Følgen er da ogsaa blevet den, at der flere Gange er sket betydelige Uheld, hvor det nærmest har været et rent Tilfælde, at det ikke er blevet til store Ulykker med Tab af Menneskeliv. Der er paa det paagældende Sted indrettet en Slags Alarmsignal, som man kan bruge inde fra Stationen, men det hævdes navnlig fra Bilisters Side, at naar man sidder i et lukket Automobil, er det ganske umuligt at høre Alarmsignalet, og det er, som sagt, ikke til at se, naar Togene kommer. Det sidste Uheld skete, saa vidt jeg husker, i Onsdags. Da nedkørte et Grustog en stor Margarinebil, og det var et rent Tilfælde, at Føreren slap godt derfra. Der er, som sagt, flere Gange sket betydelige Uheld paa den nævnte Strækning, og jeg henstiller derfor meget, at der bliver gjort noget for at forbedre

Færdselssikkerheden. Der er ogsaa, vistnok endda gentagne Gange, saavel fra Byens som fra Egnens Beboeres Side, sket Henvendelse til Baneautoriteterne om at gøre noget ved denne Sag. Man ønskede anbragt en Bom det paagældende Sted, men fra Baneledelsens Side blev der sagt, at Sorø—Vedde-Banen er anlagt som uindhegnet, og derfor kan man ikke gaa med til at anbringe en Bom. Jeg ved ikke, om en Bom er nødvendig. Personlig tror jeg det, men man kan finde andre Former, hvorunder man kan skabe en mere betryggende Færdselssikkerhed, er det mig ligegyldigt, hvilken Fremgangsmaade man benytter. Jeg mener kun, det er i høj Grad nødvendigt, at der sker noget. Det er ikke forsvarligt, og det kan sikkert heller ikke betale sig for Statsbanerne, at Forholdet bliver, som det er; der kan snart komme en for stor Regning som Følge af Ulykkestilfælde.

Hvad der gælder det nævnte Sted, gælder for øvrigt ogsaa inde i Sorø By, hvor den samme Bane overskærer en Gade, Absalonsgade. Ogsaa der er det vanskeligt fra Gaden at se, naar Toget kommer, der er ogsaa Bebyggelsen i Vejen. Da det er en ret befærdet Gade — bl. a. gaar Trafikken til Slagteriet gennem den —, er Forholdene ogsaa der i høj Grad uheldige. Denne Overskæring ligger saa nær ved Stationen, at jeg vil antage, man kunde anbringe en Bom ved Overskæringen og betjene Bommen inde fra Stationen, saaledes at Udgiften ikke vilde blive saa forfærdelig stor. Jeg henstiller meget til den højtærede Trafikminister, at Forholdene begge de nævnte Steder bliver undersøgt, og at der bliver handlet hurtigt for at faa dem forbedret.

Jeg vil dernæst rette en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister, idet jeg vil spørge, om der ikke er nogen Mulighed for, at Loven af 4. Oktober 1919 kan blive fortolket saaledes, at ogsaa Kommuner, der ønskede at overdrage Jord til Oprettelse af Smaabrug, kunde falde ind under den, kunde udstykke Jorden efter de samme Regler, som Staten udstykker Lens- og Præstegaardsjorder efter. En saadan Fortolkning vil maaske nok ikke faa stor Betydning saa forfærdelig mange Steder, men der kan dog være de Steder, hvor den ikke vil være helt værdiløs. De Kommuner, der ønskede at medvirke aktivt til en moderne Udvikling af Jordudstykningsen, kunde, hvis Loven blev fortolket saaledes, som jeg ønsker det, bliver sat i Stand dertil.

Jeg skal ikke blande mig synderlig i den storpolitiske Debat, som under denne Finanslovbehandling er blevet ført fra